

Sustavi grijanja na šumsku biomasu

SIGURNOST MORA BITI NA PRVOM MJESTU!

■ Franjo ŠKAREC

Promjene na tržištu energenata, a posebice stalan porast cijena plina i loživog ulja, uzrok su sve češćih prelazaka na već pomalo napuštene sustave grijanja na kruta goriva, točnije na šumsku biomasu (cjepanice, sječku, piljevinu, pelete). Ipak, pri tome se nipošto ne smije zaboraviti na mjere i opremu kojima se ostvaruje sigurnost i pouzdanost rada takvih sustava.

Za razliku od stanova u stambenim zgradama u gradovima, gdje je sustav grijanja u pravilu zadan priključkom na odgovarajući 'mrežni energent', prirodni plin ili toplinsku energiju iz toplinarskog sustava, pa ga korisnici teško mogu mijenjati, vlasnici obiteljskih kuća u prigradskim naseljima ili pak na selu jednostavno se mogu odlučiti za promjenu na ekonomičniji energent, ovisno o situaciji na tržištu.

Osamdesetih godina prošloga stoljeća prigradskim i seoskim naseljima u kontinentalnom dijelu Hrvatske bili su popularni sustavi centralnog grijanja s izvorom topline na kruta goriva, na što su se vlasnici većinom odlučivali jer su nerijetko posjedovali vlastite šume. No, devedesetih godina, dolaskom na tržište jeftinijih i pristupačnijih kotlova, peći i plamenika, započelo je masovno uvođenje sustava grijanja na loživo ulje, čija je cijena tada bila oko 2 HRK/l (!), a za razliku od ranijih sustava grijanja na kruta goriva, više nije trebalo svakog jutra ložiti vatru, paziti na rad sustava, čistiti pepeo, pripremati drva niti je bilo prašine i dima... Krajem devedesetih godina, kada je cijena loživog ulja rasla, a grijanje na plin postajalo jeftinije, došlo je do naglog prelaska na plisko grijanje. Pri tome su se zamjenjivali plamenici ili cijeli kotlovi ili se u instalaciju sustava grijanja jednostavno dogradio plinski kotao. No, posljednjih se nekoliko godina, zbog sve viših cijena energenata kao što su loživo ulje, prirodni i

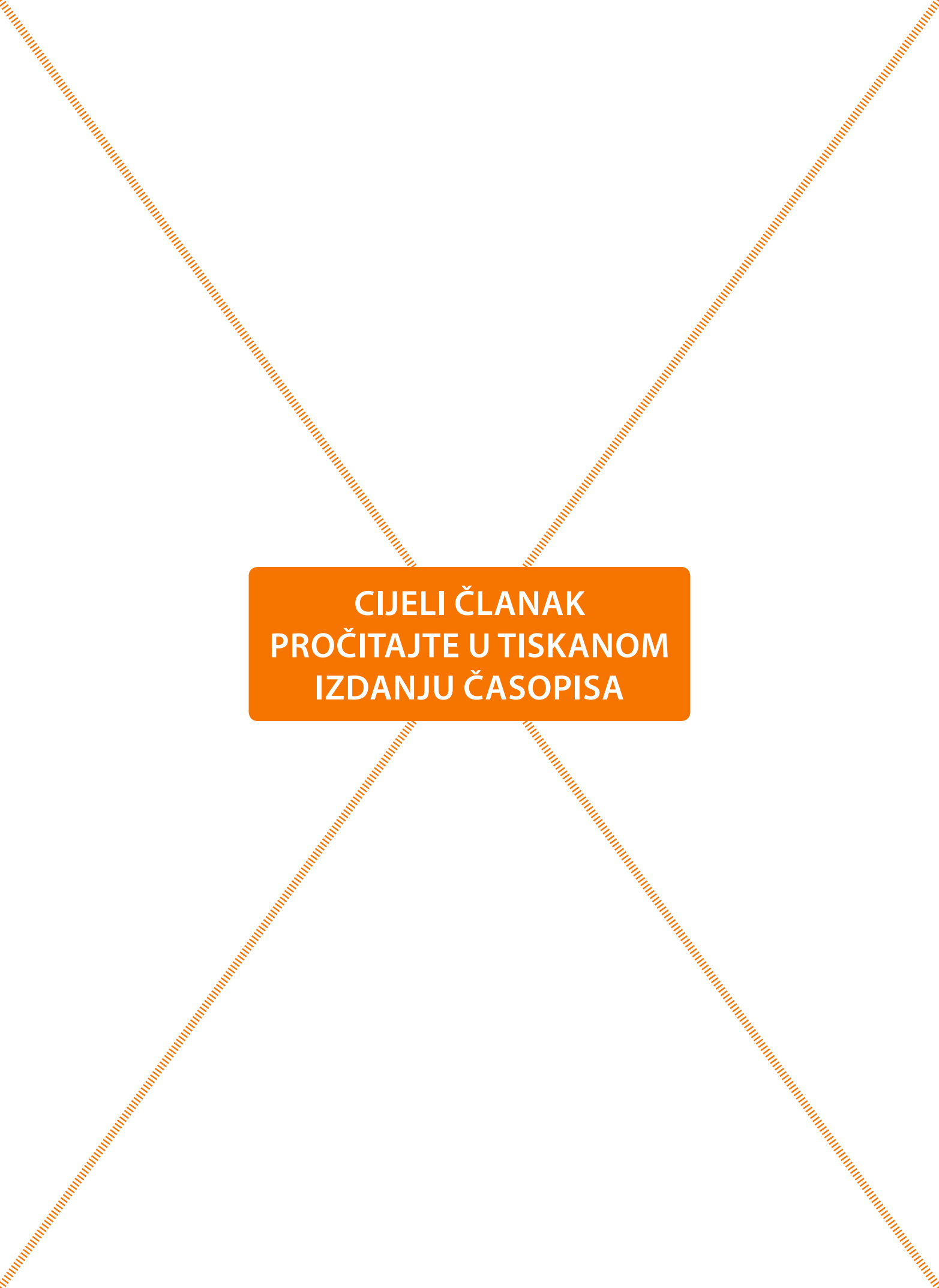
ukapljeni naftni plin, u primjenu ponovno vraćaju kotlovi i peći na kruta goriva, točnije na šumsku biomasu.

Jasno je da kod takvih rekonstrukcija investitor želi što jeftinije proći pa 'majstori' često puta montiraju samo najosnovnije i jeftine komponente instalacije kako bi mogli biti 'konkurentni', no to sa sobom vuče niz opasnosti.

Za razliku od toga, iskustvo pokazuje da je kod pogađanja posla najbitnije objasniti i prezentirati sve funkcije zaštite kod takvih sustava grijanja i prednosti koje one imaju te investitora upozoriti na eventualne posljedice ako se dodatni zaštitni sustavi ne bi izveli. U takvim slučajevima nitko neće reći: "To mi ne treba", već upravo suprotno: svi tada shvate da sigurnost mora biti na prvom mjestu!

U svojem svakodnevnom radu instalateri sustava grijanja nerijetko se susreću s pitanjima kao što je: "Kako je moguće da kotao za centralno grijanje eksplodira?" Jasno, odgovor na to pitanje nije moguće dati dok se ne ode na mjesto događaja i utvrdi što se zapravo dogodilo. Dakako, u pravilu je riječ o ljudskoj pogrešci.

To potvrđuju i nebrojeni slučajevi koji su dospjeli u 'Crnu kroniku', ponekad s katastrofalnim posljedicama, ugašenim životima ili teškim ozljedama. Krivac je u većini slučajeva, naravno, 'ljudski faktor'. Naime, ili je to bio instalater koji je kod

**CIJELI ČLANAK
PROČITAJTE U TISKANOM
IZDANJU ČASOPISA**